

Ved tilbagekaldelse af en autorisation m.v. må der kræves mere graverende forhold end ved nægtelse af en autorisation, for en autorisation, der måske har været udnyttet i en årrække, kan tilbagekaldes under henvisning til, at autorisationsindehaveren er i restance til det offentlige.

Ved tilbagekaldelse af en autorisation m.v. vil en forfalden gæld til det offentlige i størrelsesordenen ca. 100.000 kr. være tilstrækkelig. I vurderingen heraf bør indgå, om gælden er pludselig opstået, f.eks. som følge af midlertidige likviditetsproblemer, eller om den gennem længere tid er vokset, og om der i denne forbindelse er truffet effektive foranstaltninger fra autorisationsindehaverens side til nedbringelse af gælden inden for en rimelig tidsfrist. Der skal endvidere lægges vægt på, om gælden i forhold til det konkrete erhverv kan betragtes som en gæld af betydelig størrelse. Beløbsangivelsen på ca. 100.000 kr. kan derfor alene betragtes som en vejledende norm. Det er en forudsætning, at gælden vedrører den virksomhed, hvortil autorisation m.v. er udstedt.

Det forudsættes, at den autorisationsudstedende myndighed forud for en eventuel tilbagekaldelse meddeler autorisationsindehaveren, hvilke konsekvenser (tilbagekaldelse) en fortsat betydelig restance kan få, således at indehaveren af autorisationen har mulighed for at indfri denne restance inden for en rimelig frist.

Ved vurderingen af, om der foreligger en væsentlig gældspost, må der tages hensyn til den almindelige pris- og lønudvikling.

En afgørelse om tilbagekaldelse kan efter forslaget forlanges indbragt for domstolene af den, afgørelsen vedrører. Anmodning om sagsanlæg har, i modsætning til de eksisterende ordninger om domstolsprøvelse ved tilbagekaldelse af autorisation m.v., ikke opsættende virkning. Dette skyldes, at afgrænsningen af det forhold, der kan medføre tilbagekaldelse af autorisationen m.v. efter forslaget er langt mere klar end afgrænsningen i de eksisterende bestemmelser om tilbagekaldelse, hvor det skal bevises, at indehaveren af autorisationen m.v. har gjort sig skyldig i forhold, der giver grund til at antage, at vedkommende ikke fremtidig vil udøve virksomheden, hvortil autorisation er udstedt, på forsvarlig måde.

Til nr. 31 (§ 139 a)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der tilvebringes en udtrykkelig hjemmel i lov for Færøerne om rettens pleje til Justitsministeriets offentliggørelse i Statstidende af oplysninger om, at en advokat ved dom i medfør af reglerne i § 138 og § 139, stk. 1 og 2,

helt eller delvis er blevet frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed.

Det er ved forslaget forudsat, at der kan ske offentliggørelse navnlig af oplysninger om den pågældendes navn, den dømmende myndighed, datoen for dommen og frakendelsens nærmere indhold, herunder frakendelsens varighed og eventuelle begrænsninger i frakendelsen (f.eks. om frakendelsen kun gælder virke som forsvarer i straffesager).

Offentliggørelsen, der foretages navnlig af hensyn til beskyttelsen af forbrugerne, finder i dag sted i medfør af straffelovens almindelige regler om tavshedspligt. Den foreslåede hjemmelsbestemmelse svarer til, hvad der efter § 147 c, stk. 6, i dag gælder med hensyn til Advokatnævnets offentliggørelse af nævnets kendelser om f.eks. frakendelse af en advokats ret til at udøve advokatvirksomhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7.1 og 3.7.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 32 (§ 143)

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 143 i den danske retsplejelov.

Ved den foreslåede bestemmelse præciseres det i *stk. 1*, at Det Danske Advokatsamfund ikke er en forening, men en ved lov oprettet og reguleret institution, som varetager de ved lov fastsatte samfundsmæssige og almennyttige opgaver i forhold til advokaterne. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 143, således som denne bestemmelse er affattet ved lov nr. 520 af 6. juni 2007.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* indebærer ingen ændring af gældende ret.

Ved ændringen af bestemmelsen i *stk. 3* gennemføres for det første forslaget om, at Advokatrådet kan træffe bestemmelse om, at en advokat kan indkaldes til en samtale med kredsbestyrelsen i en af de advokat-kredse, som grænser op til den kreds, hvor advokaten har sin virksomhed, hvis det må antages, at en advokat groft eller gentagne gange har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører.

Advokaten får således mulighed for at lægge sin adfærd eller sine sagsange om, først og fremmest af hensyn til klienterne, men også af hensyn til advokaten selv, således at han eller hun kan undgå senere sanktioner. Samtalen skal af habilitetshensyn ikke gennemføres af kredsbestyrelsen i advokatens egen kreds, men derimod af kredsbestyrelsen i en af de advokat-kredse, der grænser op til den kreds, hvor advokaten har sin virksomhed. Der fastsættes nærmere